

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอยจึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายบุญธรรม ปุชัย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๒

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย
อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ขึ้นบังคับใช้

อาศัยความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย และความเห็นชอบของนายอำเภอจึงได้ตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา ข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัขและแมว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายถึง การสละการครอบครองหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายถึง ผู้ครอบครองสัตว์แต่ไม่รวมถึงผู้ให้อาหารสัตว์เป็นประจำ

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง กรง ที่ขัง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุม
ของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชน
และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมี
กลิ่นเหม็น

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler), พิตบูลเทอ
เรีย (Pitbull terrier), บูลเทอเรีย (Bulldog), บางแก้ว, โดเบอร์แมน, ฟิล่า, อัลเซเชียน
(เยอรมันเชพเพิร์ด), มาสทิสต์, เซาเซา, อลาสกัน มาราไมท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่
กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

(๒) สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคนโดยมีหลักฐานการ
แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่ว

(๔) สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จด
ทะเบียนไว้แล้วแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่ง
ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และ
ให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ประกาศกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ
ประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอยเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑.๑) ภายในอาคารโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่ตำบลแม่ลอย

(๑.๒) ภายในอาคารโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลในเขตพื้นที่ตำบลแม่ลอย

(๑.๓) ภายในอาคารวัด/สำนักสงฆ์ที่ใช้สำหรับทำศาสนกิจของพระสงฆ์

(๑.๔) ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอยบริเวณภายในอาคารสำนักงานและอาคารเอนกประสงค์องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๒.๑) บริเวณวัด/สำนักสงฆ์ไม่เกินจำนวน ๑๐ ตัว

(๒.๒) บริเวณที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย และบริเวณอาคารเอนกประสงค์องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย ไม่เกินจำนวน ๔ ตัว

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) การดำเนินการเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๔ (๒) ผู้ประกอบการต้องมีมาตรการเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

หมวด ๒

การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๙ ในการจดทะเบียนสัตว์ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย หรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตว์ตายหรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายหรือพบสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตายเพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวด ๓
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๑ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

- (๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒ - ๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรก และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน
- (๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่
- กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน
- (๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
- (๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นหรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย
- (๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราวต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ
- (๖) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์
- (๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๓ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อาการดุร้ายวิ่งเล่นพ่น กัดสิ่งที่ยาวหน้า หรือเชื่องซึม ชุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดี๋ยวไข้ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอทราบ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ เพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๔ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราว มีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์หากปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าวมีอาการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๕ เมื่อสัตว์ตายเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคเพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๖ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้มีอาการโรคสัตว์ หรือเป็นโรคสัตว์ หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้ายเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ

ข้อ ๑๗ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๘ เมื่อมีประกาศเขตระบาดของโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน และเข้า – ออก ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๙ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที

(๒) กรณีที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงสัตว์ห่างจากตัวสัตว์ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ก.พ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายบุญธรรม ปุ้ย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลอย

ดร. สันติ

ดร.

(นายธนิศ สุภาแสน)
นายก อบจ. เชียง

4 ก.ค. ๒๕๖๓